

Title :	ชุดชิงช้าคนบอลโลก
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	ราชบัณฑิตยสถาน
Date :	วันอังคารที่ 13 ตุลาคม 2559 หน้า 192

แน่นอน เราจะเห็นได้จากกรณีของ...
 อย่างเช่น ตอนเลือกเจ้าภาพฟุตบอลโลก
 จะเห็นว่ามันค่อนข้างจะเป็นไปตามที่ฟีฟ่า
 ออกมาให้ เป็น ฟีฟ่าเลือกแปลกมาก คือ ฟีฟ่า
 เลือกบราซิล รัสเซีย และการ์ตา รวดเดียวเลย
 ในขณะที่มหกรรมกีฬาอื่น ๆ เขาก็จะดูกัน
 เป็นครั้งต่อครั้ง ซึ่งหลายคนก็บอกว่า ฟีฟ่า

● มันเห็นได้ชัดเจนเมื่อเทียบกับลีกฟุตบอลอาชีพในต่างประเทศ ?

ถ้าต่างประเทศเราแยกมองนะครับว่า
 ถ้าเป็นลีกในยุโรปที่เขาพัฒนาแล้ว อย่าง
 พรีเมียร์ลีกที่เขาพัฒนาแล้ว อย่าง
 มีแค่ 3 คนเท่านั้นที่เป็นอดีตนักการเมือง
 หมายความว่า เขามีเงื่อนไขที่จำกัดมากๆ
 คือ คนที่เป็นนักการเมืองอยู่ จะเข้ามาไม่ได้
 มันมีข้อกำหนดของเขาอยู่ คนแรกคือ โรมัน
 อับราฮามวิช ประธานสโมสรฟุตบอลเชลซี
 ที่เคยเป็นผู้นำการรัฐโคตกำในรัสเซียมาก่อน
 คนที่ 2 คือ ทักซิณ ชินวัตร ซึ่งตอนหลังก็
 ขายทีมทิ้งไป และอีกคนหนึ่งก็คือ สตีฟ กิปสัน
 ของมิดเดิลสโบรซ์ เคยเล่นการเมืองแล้ว
 ตอนหลังก็เลิก ทำให้เห็นได้ชัดว่า น้อยมาก
 ที่เจ้าของทีมจะเป็นนักการเมือง ซึ่งมันผิดกับ
 ประเทศไทยที่มีเยอะมาก

หรือกรณีลิโอเนล เมสซี ของอิตาลี
 ก็แทบไม่พบ มีครั้งเดียว... ไม่ใช่ทางการเมือง
 แต่ใช้ฟุตบอลเพื่อเข้าไปสู่การเมือง ก็คือ
 ซิลวีโอ แบร์ลุสโกนี่ เจ้าของทีม เอซี มิลาน
 ตอนนั้นเขาทำธุรกิจโทรทัศน์ก่อนที่จะซื้อ
 ทีมมิลานในช่วงที่ตกต่ำมาสร้างจนประสบ
 ความสำเร็จ หลังจากนั้นเขาจึงกระโดดเข้าสู่
 การเมือง และได้เป็นนายกรัฐมนตรีอิตาลี
 ในเวลาต่อมา กรณีอย่างนี้ก็มีแค่เขาคนเดียว
 ซึ่งถือว่าน้อยมาก ถ้าเกิดขึ้นในยุโรปจะถือ
 เป็นเรื่องแปลก แต่ในทวีปอื่น ๆ มี แต่ก็ได้
 สีสต์ส่วนที่มากนัก มีนักการเมืองจำนวนมาก
 ที่เข้าไปเป็นเจ้าของทีมฟุตบอล โดยเฉพาะ
 ในแอฟริกา และเอเชียที่เป็นตะวันออกกลาง
 มักดูเป็นสัดส่วนเท่าที่ประเมินคงเทียบกับของ
 ไทยไม่ได้ เพราะของไทยมีเยอะมาก

● ประมาณได้ไหมว่าเท่าไร

ถ้าเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์...ผมเก็บตัวเลข
 นะ แต่เก็บเฉพาะ 2 ลีกบน ก็คือ TPL (Thai
 Premier League หรือ ไทยพรีเมียร์ลีก)
 และ D1 (ดิวิชั่น 1) ข้อมูลหลายๆ ก็ประมาณ
 60 เปอร์เซ็นต์

● แล้วแนวโน้มในช่วงที่ผ่านมาเป็นอย่างไร

ครับ... คือ ตัวเลขเนี่ย ไม่เปลี่ยน ถ้าไปดู
 ในรายละเอียด คนที่เป็นประธานก็มักจะเป็น
 พ่อเป็นประธานทีมนี้ก็ค่อนข้างจะเป็นต่อเนื่อง
 นี้คือถ้าเราดูระดับผิวเผินนะ อย่างกลุ่มตัวอย่าง
 ที่ผมเก็บระดับภาคเหนือจะมีอยู่ 13 ทีมจาก
 16 ทีม พูดย้าย ลีกระดับบนมันเป็นธุรกิจ ก็
 มีทีมที่เขาพึ่งตัวเองได้ เขาเลือกเดินบนเส้นทาง
 ธุรกิจโดยที่ไม่เกี่ยวกับการเมือง แต่ถ้าเป็นลีก
 ระดับล่าง อย่างที่บอกว่ามันมีต้นทุนต้องใช้
 และต้นทุนที่ว่าทรัพยากรไปอยู่ที่รัฐ ก็ทำให้
 คนที่เข้าถึงอำนาจรัฐตั้งทรัพยากรตรงนั้นมาใช้
 ได้มีความได้เปรียบถ้าเขาจะทำทีมฟุตบอล ซึ่ง 13
 ใน 16 ทีมนี้เป็นทีมที่มีนักการเมืองทำอยู่

● กรณีที่คุณบอกว่าต่างประเทศเป็นการวางมือ

ทางการเมืองแล้วมาทำทีมฟุตบอล ซึ่งในไทย
 ก็มีนักการเมืองบางคนเหมือนกันที่ภาพออกมา
 เป็นแบบนี้ ?
 มันมีจุดเปลี่ยนที่สำคัญ ก็คือว่า ช่วงที่
 มีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงทางการเมืองช่วง
 รัฐประหารปี 49 จะมีนักการเมืองจำนวนหนึ่ง
 ที่เขาโดนแบนโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ
 จากข้อมูลที่เรารวบรวมได้ในปัจจุบันมีกลุ่มนี้
 อยู่เกือบ 10 ทีมเป็นคนที่มีเงินตัวมาทำทีมฟุตบอล
 ซึ่งหลายคนก็วางแล้ววางเลย แต่ส่วนใหญ่
 วางเป็นแค่เว้นวรรคชั่วคราว แล้วก็กลับมาสู่
 การเมืองโดยระหว่งนั้นใช้ฟุตบอลเป็นเครื่องมือ
 เรียกความนิยม ไม่ให้ตัวเองหายไปจากการรับรู้
 ของสาธารณะ ตรงนั้นก็อาจจะเป็นการหวัง
 ผลทางการเมืองสักๆ ว่าจะกลับมา

● แต่อย่างที่เรารู้กันว่าตลอดระยะเวลาของ

ประวัติศาสตร์ลูกหนังในโลกนั้น มันผูกติดกับ
 วาระซ่อนเร้นหลายๆ เรื่องเอาไว้มาตั้งแต่
 อดีตแล้ว...?
 ของไทยผมมองว่าเรามองแคไป อย่าง
 ต่างประเทศเวลาพูดถึงเรื่องฟุตบอลอย่างล่าสุด
 ที่เป็นประเด็นในข่าว บางประเทศเขาก็ถือว่า
 เป็นเรื่องการเมือง อย่างที่ แดเนี่ยล อัลเวส
 ของบราซิลถูกแฟนบอลเอาถ้วยโยนลงมาใน
 สนาม ซึ่งเป็นการล้อว่าเขาเหมือนลิง มันเป็น
 การเหยียดชาติพันธุ์ ตรงนี้ ในต่างประเทศ

เลือกการตาเพราะมีวาระซ่อนเร้นอยู่ ทั้งๆ ที่
 มีประเทศอื่นๆ ในเอเชียต่างก็เสนอตัว แต่ก็
 ไม่เลือก เพราะฟีฟ่าเลือกผลเอาไว้แล้วหรือ
 เปล่าอะไรอย่างนี้

● บริบทของความเป็นฟุตบอลกับการเมือง

หรืออะไรก็ตามที่มันออกไปแบบนี้ อย่างใน
 บ้านเราจะส่งผลอย่างไร

กรณีของไทยมันไม่สะท้อน...แน่นอนว่า
 คนส่วนใหญ่ที่ไปดูกันเขาก็ชื่นชอบกีฬาฟุตบอล
 แต่บางครั้งการเอาการเมืองเข้ามายุ่งเกี่ยวกับ
 ฟุตบอลในบ้านเรามันซับซ้อนยิ่งในภาวะ
 การเมืองแบ่งสี ความจริงควรเป็นกีฬาที่ไม่
 มีการเมืองในความหมายแคบ แต่พอนักการเมือง
 เข้ามามากๆ...ล่าสุดเหมือนทาง TPL จะออกกฎ
 ในการหาเสียงของนักการเมืองห้ามเข้ามา
 หาเสียง หรือแสดงออกว่าชอบใครในสนาม
 เพราะมันก็ถือเป็นการกีดกันคนกลุ่มหนึ่งที่เขา
 อยู่ในจังหวัดนี้ และเขาก็ชอบฟุตบอล แต่เขา
 ไม่ได้ยุติเดียวกับเจ้าของทีม ก็เลยกลายเป็นการ
 ถูกกีดกันออกไปโดยปริยาย ซึ่งตรงนี้นั้นควร
 จะเป็นธุรกิจ และแฟนบอลเข้ามามีบทบาท
 ในการบริหารให้มากขึ้น เพราะว่าหลายครั้ง
 การตัดสินใจที่จะทำอะไรก็มักจะเป็นเรื่องของ
 คนไม่กี่คน ก็คือเจ้าทีม เพราะเขาเป็นคนออก
 เงิน เขาก็ไม่แคร์แฟนบอลเท่าที่ควร

แต่ถ้ามันไปไกล ตัวอย่างที่น่าสนใจก็คือ
 บาร์เซโลนา สโมสรให้สมาชิกที่มีการเสีย
 ค่าธรรมเนียมรายปีมีบทบาทในการกำหนด
 ทิศทางของสโมสร โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
 การเลือกประธานสโมสร มันจะต่างจากที่อื่น
 ซึ่งเจ้าของทีมเป็นคนเลือกประธาน เขาทำ
 ให้เห็นถึงความเข้มแข็งของแฟนบอล และ
 สนามบอลเขาก็ใหญ่ที่สุดในยุโรป ในแง่